Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

Ion NUNWEILLER

O plantaţie de duzi, de acum două decenii, la capătul tramvaiului 14. Pe ea, zeci de copii „bat băşica" din zori şi pînă la lumina felinarelor. Fotbal. Un fotbal jucat cu cea mai furibundă pasiune, o pasiune care uită „şi de mamă şi de tată", de picioare şi coate zdrelite, de bastonul de cauciuc al vardistului, de orele meselor, de curelele care intră „în program" cu o scadenţă zilnică. Printre protagonişti, viitori jucători binecunoscuţi, Dinulescu, Eftimie şi „ai lui Nunweiller", între care se află şi tartorul trupei, Nelu, eroul rîndurilor de faţă. De pe vremea ... plantaţiei, al treilea dintre Nunweilleri se impune între „ortacii" săi prin sufletul cu care se dăruie jocului, prin BĂRBĂŢIA CARACTERULUI său, care-l impune într-un „front în care nimeni nu mişcă" în faţa lui, toţi urmîndu-l oriunde ca vrăjiţi. *„Pentru o întreagă armată de pui ai Oborului* — îşi aminteşte azi Nunweiller III — *eu eram NEA NELU, căpitonul de echipă"*.

„AM AVUT VOINŢĂ!"

Nunweiller III este fără îndoială fotbalistul care are despre sine cele mai modeste păreri: *Fratele meu imediat mai mare, Costică (Nunweiller II) şi Radu (Nunweiller VI) au fost mai dotaţi pentru fotbal. Eu am fost responsabil cu... ambiţia. Îmi aduc aminte, în meciurile de „şase la şase", în care noi, Nunweiller-ii, jucam cu... „restul lumii", mă băteam pentru victorie pînă cădeam jos. Deşi nu eram tehnic, acroşam la nemurire. Mă dribla un înaintaş o dată, reveneam, mă dribla a doua oară, reveneam din nou în faţa lui, mă aruncam cu pieptul, cu faţa, în calea şuturilor, dar nu mă lăsam!"*

Numărîndu-i, acum cîteva zile, urmele celor cinci rupturi de arcadă (poate vă mai amintiţi impresionantul bandaj la cap cu care Nelu a jucat cea mai mare parte a meciului România—Bulgaria 1—0, — 1964, Sofia) mi-am imaginat aceea cele povestite din copilărie de Nunweiller III. Stilpul apărării lui Dinamo Bucureşti şi al echipei naţionale, ani la rînd, renumit pentru calităţile sale de apărător-luptător, Nunweiller III este tipul fotbalistului care, pentru a salva echipa din pericol, se înfumetă fără şovăire să pună „capul la contră", expresia aceasta folosită în limbaj fotbalistic avînd, neîndoios, ceva eroic în ea...

Este greşit însă a se trage concluzia că Nelu a rămas exclusiv un „luptător". Calităţile i le ştim acum cu toţii. Joc la intercepţie uimitor, lovitură „curată" cu ambele picioare, atacuri prin alunecare de... balerin, joc la cap de o rară eleganţă, explozie, forţă şi mai ales voinţă în joc, iată atributele unui jucător complet, cu un „repertoriu" care l-a impus zece ani la rînd, din anul cînd a debutat la Dinamo şi pînă azi, în lotul naţional.

RESPECT PENTRU FOTBAL? E PUŢIN ZIS...

Puţini ştiu că bătăiosul Nunweiller III, cel care pe scena gazonului nu se dă niciodată bătut, este în conversaţie omul cel mai liniştit din lume, de o amabilitate şi delicateţe de elevă... Nu întîmplător, în jurul său roiesc zeci de învăţăcei în ale fotbalului, care-l asediază cu admiraţia şi cu întrebările lor şi pentru care el are întotdeauna un răspuns, un sfat dat pe tonul cel mai colegial din lume.

„În faţa fotbalului mă simt egal cu oricare din ei. Flacăra pasiunii lor merită toată consideraţia. Am învăţat-o de la Petre Steinbach, părintele nostru, al Nunweillerilor, în ale fotbalului. JOCUL ĂSTA MERITĂ MAI MULT DECÎT RESPECT — *ne spunea el.* MERITĂ CREDINŢĂ.

Iar pentru mine fotbalul a însemnat credinţa vieţii mele, a însemnat totul. Tinereţea mea? O retrospectivă fotbalistică! Am cîştigat cu Dinamo de patru ori titlul de campion al ţării, de două ori „Cupa României", am înscris, printre alte zeci, două goluri de care-mi amintesc cu mare plăcere, dintre care unul din foarfecă peste cap, în min. 89, într-un memorabil meci cu C.C.A. (Dinamo—C.C.A. 2—1, în 1958), *am fost de 35 de ori internaţional A, de 4 ori la B şi de 16 ori la tineret, am făcut parte şi din echipa care a... servit poarta de 6 goluri la Madrid, dar am fost şi la un pas de a-l îmbolnăvi de nervi pe Herrera în leagănul său de la San Siro. Amintiri, zeci, sute de amintiri. Marea majoritate, frumoase. Şi totuşi propun să le „sărim" detalierea. De ce? Omul îşi aminteşte toate la sfîrşit. Cînd nu mai are de făcut decît bilanţul. Eu însă, sînt convins, mai am ceva de spus în fotbal. Aşa că, despre amintiri, în extenso, rendez-vous în o mie nouă sute şaptezeci şi ceva.*

SPERANŢE LA 30 DE ANI

La 30 de ani, Nunweiller III a marcat o spectaculoasă revenire, după o perioadă de îndoială în resursele proprii, în primul „11" al ţării. La ora aceasta, alcătuieşte cu rapidistul Dan un tandem de recunoscută valoare, peste care echipe mari, ca cele ale lui Sceler şi Eusebio, abia au reuşit să dea un gol. Nunweiller III este, atît în echipa naţională cît şi în formaţia sa de club, o PREZENŢĂ care se impune (nu este o întîmplare că şi în „naţională" şi la Dinamo e căpitan de echipă) şi de care iubitorii fotbalului nostru îşi leagă mari şi justificate speranţe. Speranţe are şi eroul rîndurilor noastre. *„Aş vrea — ne-a mărturisit el — să iau din nou cu echipa mea, Dinamo, titlul, să mai ajungem odată la Milano şi să reuşim „bomba" pe care Frăţilă a avut-o anul trecut în vîrful bocancului stîng. Mi-aş mai dori să joc într-o echipă a României care să fie primită cu flori de jumătate din Bucureşti la aeroportul Băneasa..."*

Marius POPESCU

LA CE VÎRSTĂ CUM ŞI CINE ÎNVAŢĂ COPIII TEHNICA INDIVIDUALĂ

ÎNTRE FOTBAL ŞI JOACĂ

Nu am nici vîrsta nici experienţa predecesorilor mei, găzduiţi la această anchetă (Dumitriu II are 24 de ani — n. red.). *Amintirile copilăriei fiindu-mi mai aproape, s-ar putea însă ca imaginile începutului meu fotbalistic să fie mai proaspete.*

Ca şi în cazul multor colegi de echipă sau de generaţie, „debutul" meu fotbalistic a premers cu mult debutului ca jucător. Nu-mi pot aminti o dată precisă legată de începutul dragostei mele pentru fotbal. Ştiu doar că joacă pentru mine şi prietenii mei de-o şchioapă, din cartierul bucureştean C.A.M., însemna fotbal şi iar fotbal.

Este foarte adevărat că jocul nostru era tare îndepărtat de rigorile sportului-rege, începînd cu mingea de cîrpă umplută cu nisip (nacela, îi spuneam noi, simţindu-i greutatea cu piciorul desculţ!) şi terminînd cu durata meciurilor care varia între cîteva ore şi o zi. Singurul lucru care ne amintea de terenul adevărat era gazonul, pentru că din cînd în cînd, pe furiş, mai băteam mingea şi pe terenul cu iarbă de lîngă biserica din cartier.

Evadările noastre duminicale ne duceau de regulă la stadionul ASCAM, unde priveam cu jind la cei mari.

Şi, în sfîrşit, pe acest stadion, la vîrsta de 12 ani am fost primit pentru prima dată într-o echipă: echipa de copii a cartierului, antrenată de Costel Marinescu. N-am să uit niciodată pe acest prieten al copiilor. N-a fost un mare jucător, dar din marea sa dragoste pentru fotbal a dăruit ceva fiecăruia dintre noi. De aceea aş vrea să subliniez un fapt care mie mi se pare deosebit de important pentru învăţarea fotbalului: de pregătirea copiilor trebuie să se ocupe numai oameni cu dragoste pentru cei mici şi cu înclinaţii speciale, pedagogice. *Iată-l de pildă pe Tache Macri, acest matur cu suflet de copil. El creşte cu grijă o echipă de pitici, la noi, la Rapid. Copiii vin la antrenament cu plăcerea nestinsă a jocului ce-i aşteaptă, dar şi cu mîndria că vor juca la două porţi cu fostul internaţional.*

Nu toate antrenamentele piticilor decurg însă la fel. Observ uneori prea multă teorie, prea multă „conditie fizică". Joaca dispare cu totul şi, după părerea mea, un copil de 10—11 ani *(cred că e vîrsta optimă pentru început)* se plictiseşte astfel curînd. Stopul şi pasa corectă să fie deprinse în condiţiile unor repetări firesti şi nu pe baze didactice, de conspect.

Eu am învăţat elementele tehnice de bază, fugărind mingea ore întregi, printre pomi, pe un spaţiu îngust. La 13 ani cînd am intrat la piticii Rapidului, împreună cu Dinu şi Pavlovici, habar n-aveam de 4—2—4 şi alte scheme, dar mingea îmi era un prieten drag şi apropiat.

Intrarea la un club a însemnat pentru mine începutul unei pregătiri organizate, consolidarea unor cunoştinţe pe care deja le aveam. În acest sens aş opina şi pentru un trial exigent printre candidaţii pitici. Toţi copiii ştiu a bate mingea, dar numai unii au talent. Ochiul format al antrenorului trebuie să-i depisteze de la început. Să nu alergăm cu orice preţ după număr ci după calitate, astfel încît antrenorul să poată spune cu mîndrie nu că la centrul său sînt 300 de copii, ci că din mina lui au ieşit 30 de buni jucători divizionari.

Cred, deci, că a. b. c.-ul fotbalului trebuie învăţat corect de mic copil, neîngrădit de teorie şi dînd cîmp liber imaginaţiei. *Pentru că, ajuns junior, cum spunem noi „într-un picior", poţi rămîne doar un diletant, şi nu un artist. Şi noi avem nevoie de cît mai mulţi jucători tehnici.*

EMIL DUMITRIU
jucător la Rapid Bucureşti

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

BUCUREŞTI... BUCUREŞTI...

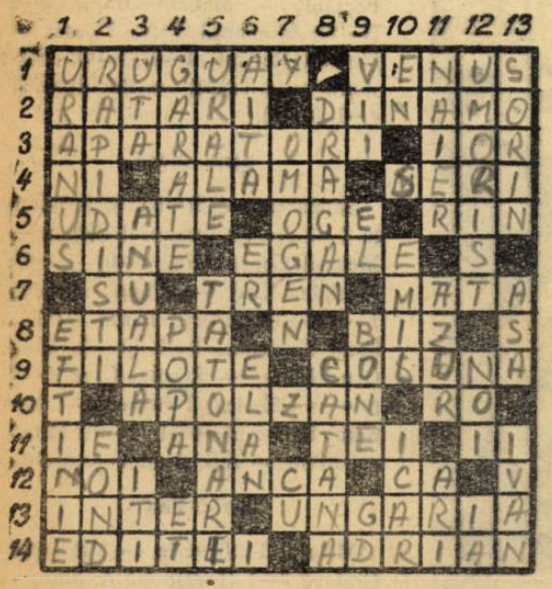

ORIZONTAL. 1) Dublă campioană mondială, nu a putut trece de echipa României, care a învins-o la Bucureşti, la 19 iunie curent, cu 1—0 — Echipa din Splai. 2) Super-specialitatea lui Voinea — Echipa din şoseaua Ştefan cel Mare. 3) Dan Coe, Nunweiller III, Hălmăgeanu, Colceriu ş.a. — Echipă din prima categorie orăşenească de fotbal a Capitalei. 4) Nichel — În mina lui Tudorică — Sînt plăcute vara în Bucureşti, în ambianţa răcoroasă şi la lumina reflectoarelor de pe stadionul Republicii. 5) Stropite — Sculptor francez (m. 1913) — Trece prin Ludwigshafen, oraş în care altă campioană mondială a reuşit doar o victorie la limită (1—0) asupra României, la 1 iunie 1966. 6) Căile... Rapidului — Scorurile partidelor Progresul — Rapid şi Dinamo — Steaua din etapa a III-a. 7) Premisele... şutului! — Cu „Locomotiva" în frunte — De la ... atacant din lotul argentinian de la recentul C.M. 8) Zi de campionat, oferă iubitorilor de fotbal din Bucureşti prilejul de a viziona două partide — Onomatopee distractivă. 9) Veche extremă rapidistă — Reputat fotbalist portughez care a gustat din cupa înfrîngerii la Bucureşti. 10) Cunoscut jucător din Bucureştii anilor din urmă — Literă grecească. 11) Ion Filote — Nume feminin — Adorat de Eminescu — 1—1, scorul etapei a III-a în cele două partide interbucureştene. 12) Terenurile desfundate — În lot la Universitatea — Precum — 5 (roman). 13) Echipă milaneză, a gustat din cupa înfrîngerii la Bucureşti — Echipă vecină, învinsă şi ea în cursul acestui an, pe stadionul „23 August" purtînd titulatura capitalei respective. 14) Ani şi ani de campionat — Unul din Constantineştii de la Progresul.

VERTICAL. 1) Stradă de acces spre stadionul Republicii — Fost jucător la Dinamo Bucureşti. 2) Vajnicii suporteri ai celui mai vechi club de fotbal din Bucureşti — Cursă lungă. 3) Echipă din Arad cu meciuri de tradiţie pe stadioanele bucureştene — „Cupa... de Football Association", prima competiţie fotbalistică organizată în mod oficial în Bucureşti, în anul 1909 — A se ivi. 4) Parcate (cu, sau fără rezonanţă feroviară) — Cunoscut fundaş dinamovist — Şi, în limba lui Gondet. 5) Bucurie pe „23 August" — Proprii începuturilor de partidă. 6) „Mare" sau „Seacă", numele unor comune din raionul Sf. Gheorghe + R — Caracteristică dominantă în jocul echipei Progresul. 7) Lot sudat — Finala 'lui Datcu! 8) Fost jucător al echipei Steaua — Romeo bucureştean. 9) În viaţă — Dînsul — Alt cunoscut jucător de pe stadioanele bucureştene — Gavrilescu Dan. 10) Ene! — ...Petru, jucător clujean care a activat cîţiva ani şi la Dinamo Bucureşti — Echipă din categoria a II-a orăşenească de fotbal a Capitalei. 11) Mult ajutat în deplasări de vînt — Culoarea „squadrei" — Careuri. 12) Evoluează pe... terenul veseliei — „Timpuri...", stadion şi echipă bucureşteană de fotbal — Extreme la ITA! 13) Atacant la Steaua — Armata, în iniţiale — Fundaş dinamovist.

Cuvinte cunoscute mai puţin: OGE, AITA.

PE SCURT

● **Fotbalul suedez va trece la profesionism. Jucătorii din prima ligă vor avea de azi înainte acest statut — anunţă revista franceză de specialitate „France-Football".**

● **O declaraţie a lui Balmanya, noul antrenor al echipei naţionale spaniole: „Cel mai necesar într-o echipă naţională este ca ea să cuprindă 11 jucători decişi să cîştige".**

● **Federaţia iugoslavă a interzis transmiterea în direct a jocurilor la televiziune.**

● **În meciul amical cu Olanda austriecii au folosit pentru prima dată sistemul 4—3—3, despre care antrenorul Frühwirth a spus după joc: „Ştiu bine că nu avem jucători de clasă ca Anglia sau R.F. Germană, care au jucat în acelaşi sistem în finala campionatului mondial. Dar cred că acest sistem este cel mai bun pentru echipa noastră de azi".**

● **Varga, interul echipei Ferencvaros, este considerat ca un demn succesor al lui Kocsis, drept „capul de aur nr. 2". În partida cu Salgotarjan el a înscris cu capul 3 din cele 5 goluri ale echipei.**

● **Reputatul internaţional vest-german Beckenbauer s-a căsătorit recent cu o telefonistă a şcolii sportive din Grünwald, dar ceremonia a fost strict secretă. Lui Beckenbauer i-a fost teamă că părinţii lui se vor opune...**

● **Alf Ramsey nu s-a culcat pe laurii victoriei la C.M. A şi început să caute jucători pentru ediţia din 1970. Primele nume notate pe listă: portarul Bonetti (Chelsea), mijlocaşul Smith (Liverpool), înaintaşul central Osgood (Chelsea)...**

● **U.E.F.A. a comunicat federaţiei noastre să nu mai delege arbitri pentru meciul 17 Nändor Tirana — Valerengen Oslo, din „Cupa campionilor europeni" pentru că echipa albaneză a anunţat că nu se mai prezintă.**